

ministeren for kulturelle anliggender, der tillige udpeger repræsentantskabets formand blandt medlemmerne.

Repræsentantskabet afgiver ifølge § 5, stk. 4 *indstilling* til ministeren for kulturelle anliggender *om ydelser*, der bør søges tillagt kunstnere *for livstid*. Forslag om disse ydelser optages på de årlige finanslove.

Loven trådte i kraft den 1. maj 1978.

Lovforslaget var udarbejdet på grundlag af betænkning nr. 783/76 afgivet af et af ministeren for kulturelle anliggender i 1974 nedsat udvalg (Wechselmannudvalget).

Vedrørende de ydelser, der tillægges kunstnere for livstid, og som i lovteksten alene er omtalt i § 5, stk. 4 (jfr. ovenfor), er i bemærkningerne til lovforslaget bl. a. anført følgende:

»Statsydelsen fastsættes til 6.000 kr. plus tillæg – pr. 1. april 1977 ca. 35.500 kr.

Statsydelseerne tildeles efter de gældende kriterier med hensyn til kunstnerisk kvalitet og produktion, altså uafhængigt af økonomiske forhold.

Ydelsen er livsvarig, og den stedfundne vurdering af kunstnerisk kvalitet og produktion kan ikke ændres.

Udbetaling afhænger af indtægtsforhold, dog således at der altid kommer en minimumsydelse på 1.000 kr. plus tillæg, pr. 1. april 1977 ca. 5.900 kr. til udbetaling. Den resterende del af ydelsen er indtægtsreguleret, således at den del af kunstnerens »anden indtægt«, der overstiger et nærmere fastsat beløb, kommer til afkortning i ydelsen med et beløb på en vis procent af indtægten.

Principielt lægges gennemsnit af bruttoindtægt for de sidste 3 år til grund. Men hvis en kunstner kan godtgøre, at han frasiger sig eller har frasagt sig lønnet arbejde (eller går på pension), kan udbetaling ske efter skønnet indtægt i det følgende år. Det kan ske forud for hvert enkelt udbetalingsår i 3-årsperioden.

Spørgsmålet om udbetalingen af ydelsen tages op til revision hvert 3. år på grundlag af de forløbne års indtægtsforhold. Der kræves således selvangivelser hvert 3. år for de forløbne år.

De nærmere regler tænkes fastsat i ministeriets bekendtgørelse om »Statens Kunstfond« . . .

Det samlede antal statsydelser foreslås herefter fastsat til 207, heraf 73 til bildende kunstnere, 73 til skønlitterære forfattere, 12 til forfattere med forfatterskab af almen kulturel betydning, 4 til oversættere, 25 til komponister og 20 til kunsthåndværkere, kunstneriske formgivere, arkitekter m. fl. . . .

Den eksisterende formelle fremgangsmåde ved tildeling af de livsvarige ydelser, hvorefter det er repræsentantskabet, der på grundlag af udtalelser fra fondets respektive udvalg afgiver indstil-